

TẢN MẠN VỀ CÂU CHUYỆN “ LƯƠNG Y NHƯ TỪ MẪU ”

Có nhiều câu chuyện kể về Bác Hồ với ngành y như Lương Y như Từ Mẫu, Bác đến thăm Trường Huấn luyện cán bộ y tế, Bác tự tay băng bó cho chiến sĩ bị thương, Câu chuyện về “ông tiêm sạch”, Bác thăm bệnh viện và hỏi rất kỹ về đời sống bệnh nhân, “Đừng để dân đói, dân rét, dân bệnh”.... Câu chuyện “Lương y phải như từ mẫu” luôn để lại ấn tượng sâu sắc trong tôi vì lấy tâm lòng nhân ái, sự hi sinh và y đức làm nền tảng cho mọi hoạt động chăm sóc sức khỏe nhân dân.

Năm 1955, tại Hội nghị cán bộ y tế toàn quốc, Chủ tịch Hồ Chí Minh đến dự và nói chuyện với các bác sĩ, y tá, dược sĩ. Dù công việc bận rộn, Người vẫn dành thời gian căn dặn rất kỹ lưỡng. Trong buổi gặp ấy, có một mẫu chuyện đặc biệt cảm động

Một lần, Bác Hồ đến thăm một bệnh viện (tư liệu nhiều nguồn đề cập là Bệnh viện Phủ Doãn – nay là Việt Đức). Khi đi qua hành lang, Bác thấy một bệnh nhân nằm trên giường, gương mặt nhăn nhó vì đau nhưng không thấy cán bộ y tế nào ở gần. Bác hỏi nhẹ nhàng: “Cháu đau lắm à?”

Người bệnh đáp: “Dạ thưa Bác, cháu đau nhưng chưa đến lượt khám ạ.”

Nghe xong, Bác quay sang một bác sĩ đứng cùng đoàn và nói:

“Người bệnh đã đau đớn, lại phải chờ đợi, như vậy là chưa chu đáo. Các cô các chú phải coi người bệnh như anh em ruột thịt của mình.”

Rồi Bác dặn: “Thầy thuốc phải thương yêu, chăm sóc người bệnh như mẹ hiền.”

Câu nói ấy sau này được đúc kết thành phương châm nổi tiếng: “Lương y phải như từ mẫu”

Câu chuyện “Lương y phải như từ mẫu” của Chủ tịch Hồ Chí Minh để lại cho tôi nhiều suy nghĩ sâu sắc về trách nhiệm, đạo đức và nhân cách của người làm nghề y. Qua những lời căn dặn gần gũi, giản dị mà thấm đượm tình người, Bác đã nhấn

manh rằng người thầy thuốc không chỉ chữa bệnh bằng kiến thức chuyên môn, mà còn chữa lành bằng tấm lòng nhân ái.

Hình ảnh “người mẹ hiền” mà Bác dùng để ví người thầy thuốc khiến tôi thật sự ấn tượng. Mẹ hiền luôn lo toan chu đáo, hết lòng vì con, không ngại khó khăn hay vất vả. Người thầy thuốc cũng vậy: phải tận tụy, kiên nhẫn, nhẹ nhàng, luôn đặt sức khỏe và tính mạng của người bệnh lên hàng đầu. Điều đó cho thấy nghề y không chỉ là một nghề nghiệp mà còn là một sứ mệnh nhân văn cao cả.

Câu chuyện cũng làm tôi nhận ra rằng y đức là nền tảng quan trọng nhất trong ngành y. Dù kỹ thuật có tiên bộ, máy móc có hiện đại, nhưng một thầy thuốc thiếu lòng nhân ái thì không thể mang lại sự an tâm cho người bệnh. Ngược lại, chỉ một lời hỏi han ấm áp, một hành động chăm sóc ân cần cũng có thể trở thành liều thuốc tinh thần vô giá, giúp người bệnh vững tin vượt qua đau đớn.

Nhìn vào thực tế hôm nay, khi xã hội có nhiều biến động, đạo đức nghề y đôi lúc bị thử thách, thì lời dạy của Bác càng trở nên ý nghĩa hơn bao giờ hết. Nó nhắc mỗi người đang học và làm việc trong ngành y rằng, dù trong hoàn cảnh nào, cũng phải giữ trọn đạo đức nghề nghiệp, giữ được tâm sáng và lòng yêu người. Bởi chữa bệnh cứu người không chỉ là nhiệm vụ, mà còn là tình thương, là sự hy sinh thầm lặng.

Câu chuyện “Luong y phải như từ mẫu” vì thế không chỉ là bài học đạo đức, mà còn là động lực để mỗi người trong ngành y cố gắng rèn luyện, nỗ lực hoàn thiện bản thân, để xứng đáng với sự tin yêu của nhân dân và với mong mỏi của Bác Hồ kính yêu.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Hồ Chí Minh. (2011). Hồ Chí Minh Toàn Tập, Tập 9. Hà Nội: NXB Chính trị Quốc gia Sự thật.
2. Bộ Y tế. (2015). Giáo trình Y đức. Hà Nội: Nhà xuất bản Y học.
3. Trường Đại học Y Hà Nội. (2018). Giáo trình Đạo đức Y học. Hà Nội: NXB Y học.

4. Ban Tuyên giáo Trung ương. (2010). Tư tưởng Hồ Chí Minh về chăm sóc sức khỏe nhân dân. Hà Nội: NXB Chính trị Quốc gia.
5. Bộ Y tế. (2020). Các bài nói và thư của Chủ tịch Hồ Chí Minh gửi ngành Y. Tài liệu lưu hành nội bộ.
6. Báo Sức khỏe & Đời sống. (2021). Bác Hồ với ngành Y và lời dạy “Lương y như từ mẫu”.
7. Học viện Chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh. (2011). Giáo trình Tư tưởng Hồ Chí Minh. Hà Nội: NXB Lý luận Chính trị.